



Redaktorės žodis

Sveiki,

šiam numeryje gausu aktualių teisminių bylų, pristatome jų netgi tris. Bylose aptariamos mokesčių atžvilgiu vienos iš jautrausių muitinės srities temų - prekės kilmė ir klasifikavimas. Skaitydami bylas supažinsite su naujais teismo išaiškinimais dėl prekių kilmės įrodinėjimo ir lengvatinės kilmės nustatymo sąlygų, taip pat dėl A formos kilmės sertifikatų galiojimo bei muitų išieškojimo išimčių praėjus daugiau kaip 3 metams nuo skolos atsiradimo dienos. Prekių klasifikavimo tema sužinosite, kaip klasifikuoti prekes, kai jų pagrindinį požymį nulemia visi mišinio komponentai ir nė vienas atskiras jo komponentas negali būti laikomas medžiaga, nulemiančia prekės esminį požymį; taip pat prekių išvaizdos, funkcionalumo ir sudedamųjų dalių reikšmę ir svarbą klasifikuojant prekes.

Atsakome į skaitytojos pasiteiravimą: kokius dokumentus reikia pateikti muitinei deklaruojant prekes; ką daryti tuo atveju, jei prekių deklaravimo metu turimi ne visi dokumentai – ar yra galimybė pateikti juos muitinei vėliau, po prekių išleidimo; kiek laiko įmonė privalo saugoti muitinės dokumentus. Leidinyje esame rašę šia tema, tačiau verta atnaujinti žinias remiantis naujuoju Sąjungos muitinės kodeksu.

Rubrikoje "Įdomu" rasite istorinių faktų apie prekių ar jų pakuočių ženklumą užrašų "Made in..." ir sužinosite, kaip šis ženklumas gali įtakoti muitinės procedūrų įforminimo eigą.

Įdomaus ir naudingo skaitymo!

Leidėjų vardu,

Enrika Mažeikienė



Leidinio turinys

	PSL.
LR teisės aktų pakeitimų apžvalga 2016.08.15 - 2016.09.14	2
ES ir pasaulio aktualijos 2016.08.15 - 2016.09.14	3
Įrodinėjimo pareigos muitų ginčiuose dėl prekių kilmės	7
Deklaraciją papildantys dokumentai	9
Prekės klasifikavimas, kai nei vienas iš jos komponentų nenulemia prekės esminio požymio	11
Prekės objektyvių požymių ir savybių, įskaitant išvaizdą, reikšmė klasifikuojant	15
Prekių ženklumas "Made in..."	18

LR teisės aktų pakeitimų apžvalga 2016.08.15 - 2016.09.14

Rubrika: LR teisės aktai

Keičiamos: Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklės. Tvirtinama: Mokesčių, rinkliavų ir kitų įmokų į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą, savivaldybių biudžetus bei valstybės pinigų fondus kodų sąrašo nauja redakcija.

Muitinės departamento generalinio direktoriaus įsakymai

2016-08-16 įsakymu Nr. 1B-666 **keičiamas** 2010-06-29 įsakymas Nr. 1B-443 „*Dėl Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių patvirtinimo*“ (toliau – Taisyklės). Taisyklių preambulė ir atitinkami punktai pakeisti atsižvelgiant į muitinės veiklą reglamentuojančių teisės aktų atnaujinimus (Sąjungos muitinės kodekso, Įgyvendinimo reglamento ir kitų). Pagal 6 p., Muitinės pareigūnas gali pareikalauti nuvežti prekes į jų tikrinimo ir pavyzdžių ėmimo vietas. Mėginių ėmimo patirtas išlaidas (jeigu tokių yra) apmoka asmuo. Asmeniui atsakius teikti reikiamą pagalbą, muitinės pareigūnas siunčia asmeniui atitinkamą elektroninį pranešimą su tekstu iki kada nustatomas terminas, iki kurio asmuo turi atvykti arba suteikti pagalbą. Jeigu asmuo nevykdo reikalavimų iki nustatyto termino, muitinė ima mėginį asmens rizika ir sąskaita. Pagal 16 p. Imami 2 vienodi mėginiai. Neliko kontrolinio mėginio ėmimo asmens prašymu. Pagal 18 p., jeigu mėginio klasifikavimui būtini laboratoriniai tyrimai, 30 darbo dienų suklasifikavimo laikotarpis gali būti laikinai sustabdytas, neviršijant 90 dienų laikotarpio (anksčiau terminas buvo pratęsiamas 10 dienų). 25 p. pakeistas atsižvelgiant į naują 2015-08-25 įsakymą Nr. 1B-664, kuriuo patvirtinti „Tyrimų atlikimo Muitinės laboratorijoje nuostatai“. Įsakymas galioja nuo 2016-08-20.

2016-09-01 įsakymu Nr. VA-113/1B-707 keičiamas Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko ir Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2003-02-26 įsakymas Nr. V-57/1B-160 „*Dėl Mokesčių, rinkliavų ir kitų įmokų į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą, savivaldybių biudžetus bei valstybės pinigų fondus kodų sąrašo*“ ir išdėstoma **nauja redakcija**. Įsakymas galioja nuo 2016-09-10.

ES ir pasaulio aktualijos 2016.08.15 - 2016.09.14

Rubrika: ES ir pasaulio aktualijos

Medienos produktai, kuriems bus taikoma FLEGT licencijavimo schema; galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas avalynei su batviršiais iš odos; Sąjungos tarifinės kvotos žemės ūkio ir žuvininkystės produktams; Keičiama Kombinuotosios nomenklatūros antros dalies 15 skirsnio pastaba; panašių prekių sandorio vertės taikymas, importuotojui nepateikus papildomų įrodymų sandorio vertei pagrįsti (ESTT sprendimas); aparatų, vadinamųjų „Screenplays“, klasifikavimas (ESTT sprendimas); pranešimas apie artėjančią antidempingo priemonių galiojimo pabaigą oksalo rūgščiai; pranešimas apie artėjančią antidempingo priemonių galiojimo pabaigą Vyno rūgščiai; pranešimas apie antidempingo priemonių galiojimo pabaigą žiediniams segtuvų mechanizmams; dėl adhezyvo klasifikavimo Kombinuotoje nomenklatūroje.

Medienos produktai, kuriems bus taikoma FLEGT licencijavimo schema

2016-06-09 priimtas Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1387 kuriuo, su Indonezija sudarius savanoriškos partnerystės susitarimą dėl FLEGT (dėl ES veiksmų plano dėl miškų teisės aktų vykdymo, valdymo ir prekybos) licencijavimo schemas, taikomos į Europos Sąjungą importuojamai medienai, iš dalies keičiami Tarybos reglamento (EB) Nr. 2173/2005 I ir III priedai. Pagal FLEGT licencijavimo schemą, licencijos išduodamos medienos produktų eksportui į Bendriją iš šalių partnerių ir taikoma tik importui iš šalių partnerių. 2014 m. gegužės 1 d. įsigaliojo Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimas. Atlikus nepriklausomą medienos teisėtumo užtikrinimo sistemos veikimo įvertinimą, konstatuota, kad šalys yra pasirengusios pradėti taikyti FLEGT licencijavimo schemą. Tuo tikslu pakeisti Tarybos reglamento (EB) Nr. 2173/2005 priedai: I priedas, kuriame pateiktas šalių partnerių ir jų paskirtų licencijas išduodančių institucijų sąrašas ir III priedas, kuriame išvardinti medienos produktai (SS pozicija, prekės aprašymas), kuriems FLEGT licencijavimo schema taikoma tik atitinkamų šalių (šiuo metu – Indonezijos Respublikos) partnerių atžvilgiu. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2173/2005 II priede, pateikta informacija apie medienos produktus, kuriems FLEGT licencijavimo schema taikoma nepriklausomai nuo šalies partnerės. Reglamentas įsigaliojo 2016-09-07. Reglamentas taikomas nuo 2016-11-15.

Galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas avalynei su batviršiais iš odos importuojamai iš Kinijos

2016-08-18 priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1395, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, pagamintai bendrovių „Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“ (reglamento II priedas), ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14. Reglamentas taikomas sportinei avalynei, specialiosios technologijos avalynei, avalynei su apsauginėmis nosimis, šlepetėms ir kitai kambarinei avalynei. Reglamento I priede pateikti avalynės su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos TARIC kodai. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma aprašytų produktų, kuriuos pagamino II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą yra 16,5 %. Šiuo reglamentu galutinai surenkamas laikinuoju antidempingo muito pagal 2006-03-27 Komisijos reglamentą (EB) Nr. 553/2006 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutinio antidempingo muito normą, nerenkamos. Reglamentas galioja nuo 2016-08-20.

Sąjungos tarifinės kvotos Norvegijos kilmės žemės ūkio ir žuvininkystės produktams

2016-08-24 priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1422, kuriuo dėl tam tikriems Norvegijos kilmės žemės ūkio ir žuvininkystės produktams taikomų Sąjungos tarifinių kvotų iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 992/95. Reglamentu taikomas Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės susitarimo 3 protokolais dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų su pakeitimais, padarytais ES ir Norvegijos jungtinio komiteto sprendimu Nr. 1/2016 (OL L 72, 2016 3 17, p. 63). Reglamento priede nustatytos tarifinės kvotos administruojamos pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės, 49–54 straipsnius. Reglamentas įsigaliojo 2016-08-27. Reglamentas taikomas nuo 2016-09-01.

Keičiama Kombinuotosios nomenklatūros antros dalies 15 skirsnio 2 papildomoji pastaba (alyvuogių aliejaus klasifikavimas)

2016-09-06 priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1638, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas. Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) antros dalies 15 skirsnio 2 papildomosios pastabos tekste apibūdinamos aliejaus, kuris gautas vien apdorojant alyvuoges ir priskirtinas 1509 ir 1510 pozicijoms, savybės. Papildomos pastabos tekstas grindžiamas Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2568/91, kuriame nurodomos fizikinės ir cheminės bei organoleptinės alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus savybės, taip pat nustatomi tų savybių vertinimo metodai. Atlikus minėto reglamento pakeitimus, KN pastabos tekstas nebeatitinka Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 versijos. Atsižvelgiant į tai, kad 2017-01-01 į 15 skirsnį bus įrašyta naujų KN kodų, naujasis to skirsnio 2 papildomosios pastabos tekstas, turėtų įsigaliooti 2017-01-01. Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priede pateiktos KN antros dalies 15 skirsnio 2 papildomoji pastaba pakeičiama 1 straipsnyje nurodytu tekstu. Reglamentas įsigalioja 2017-01-01.

Galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas avalynei su batviršiais iš odos importuojamai iš Vietnamo

2016-09-13 priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1647, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas tam tikrai importuojamai Vietnamo kilmės avalynei su odiniais batviršiais, pagamintai bendrovių „Best Royal Co. Ltd“, „Lac Cuong Footwear Co., Ltd“, „Lac Ty Co., Ltd“, „Saoviet Joint Stock Company“ („Megastar Joint Stock Company“), „VMC Royal Co Ltd“, „Freetrend Industrial Ltd.“ ir jos susijusios bendrovės „Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd.“, „Fulgent Sun Footwear Co., Ltd“, „General Shoes Ltd“, „Golden Star Co, Ltd“, „Golden Top Company Co., Ltd“, „Kingmaker Footwear Co. Ltd.“, „Tripos Enterprise Inc.“, „Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd“ (II priedas), ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14. Reglamentas taikomas sportinei avalynei, specialiosios technologijos avalynei, skirtai avėti sportuojant, avalynei su apsauginėmis nosimis, šlepetėms ir kitai kambarinei avalynei. Reglamento I priede pateikti avalynės su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos TARIC kodai. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma aprašytų produktų, kuriuos pagamina II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą yra 10 %. Šiuo reglamentu galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo muitu pagal 2006-03-27 Komisijos reglamentą (EB) Nr. 553/2006 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutinio antidempingo muito normą, nerenkamos. Reglamentas galioja nuo 2016-09-15.

Panašių prekių sandorio vertės taikymas, importuotojui nepateikus papildomų įrodymų sandorio vertei pagrįsti

2016-06-16 priimtas Teisingumo teismo (šeštoji kolegija) sprendimas Byloje C-291/15 „Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Bendrasis muitų tarifas – Muitinė vertė – Muitinės vertės nustatymas – Sandorio vertė –

Faktiškai sumokėta kaina – Abejonės dėl deklaruotos vertės teisingumo – Deklaruota vertė, kuri mažesnė už kainą, sumokėtą vykdant kitus su panašiomis prekėmis susijusius sandorius“. Nagrinėtas klausimas, ar

Pagal 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatų (toliau – Įgyvendinimo nuostatos) 181a straipsnį muitinė gali prekių muitinę vertę nustatyti remiantis „panašių prekių sandorio verte“, kai manoma, kad nurodyta sandorio vertė, yra neįprastai maža ir dėl to nereali, o importuotojas nepateikė papildomų įrodymų. Šalys pagrindinėje byloje: ieškovė – EURO 2004, Hungary Kft., atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Vengrijos regioninė muitinė). Teismas nusprendė, kad

Įgyvendinimo nuostatų 181a straipsnis nedraudžiama tokios muitinės praktikos, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią muitinė vertė nustatoma remiantis panašių prekių sandorio verte, t. y. 1992-10-22 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 30 straipsnyje nurodytu metodu, kai manoma, kad deklaruota sandorio vertė, palyginti su patikrintų panašių importuojamų prekių pirkimo kainų statistiniu vidurkiu, yra neįprastai maža, nepaisant to, kad muitinė neatsisakė patvirtinti sąskaitos faktūros ar pavedimo sertifikato, kurie pateikti siekiant pagrįsti faktiškai sumokėtą kainą už importuotas prekes, autentiškumo ar kitaip jo neginčijo, o importuotojas nepateikė papildomų įrodymų sandorio vertei pagrįsti.

Aparatų, vadinamųjų „Screenplays“, klasifikavimas

2016-07-14 priimtas Teisingumo teismo (devintoji kolegija) sprendimas Byloje C-97/15 „Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8471 ir 8521 pozicijos – Paaiškinimai – Susitarimas dėl prekybos informacijos technologijų produktais – „Screenplays“. Nagrinėtas ginčas dėl aparatų, vadinamųjų „screenplays“, kuriuose yra multimedijos kietasis diskas ir kuriais suteikiama galimybė iš kompiuterio į televizorių arba monitorių tiesiogiai perduoti didelį kiekį multimedijos duomenų – nuo nuotraukų ir muzikos iki filmų, klasifikavimo KN. Šalys pagrindinėje byloje: ieškovė – Sprengen/Pakweg Douane BV, atsakovė – Staatssecretaris van Financiën. Teismas nusprendė, kad 1987-07-23 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priede pateikta Kombinuotoji nomenklatūra, kurios redakcijos išplaukia iš 2006-10-17 Komisijos reglamento (EB) Nr. 1549/2006 ir 2007-09-20 Komisijos reglamento (EB) Nr. 1214/2007, aiškintina taip, kad tokie aparatai, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjami „screenplays“, kurie skirti, pirma, multimedijos rinkmenoms saugoti ir, antra, joms atkurti televizoriuje arba monitoriuje, yra priskirtini prie šios nomenklatūros 8521 pozicijos.

Pranešimas apie artėjančią antidempingo priemonių galiojimo pabaigą oksalo rūgščiai iš Indijos ir Kinijos (2016/C 329/04)

2016-09-07 Komisija pranešė, kad, jeigu nustatyta tvarka nebus inicijuota peržiūra, produktui – „Oksalo rūgštis“, kurio kilmės arba eksporto šalis yra Indija ar Kinijos Liaudies Respublika, nustatytas antidempingo muitas pagal Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 325/2012, kuriuo importuojamai Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jai nustatyto laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 106, 2012 4 18, p. 1), nustos galioti 2017-04-19. Sąjungos gamintojai gali pateikti rašytinį prašymą atlikti peržiūrą. Prašyme turi būti pateikiama pakankamai įrodymų, kad yra tikimybė, jog pasibaigus priemonių galiojimui dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Prašymas pateikiamas Europos Komisijos Prekybos generaliniam direktoratui (European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1049 Brussels, Belgium) neveliau kaip likus 3 mėnesiams iki priemonių galiojimo pabaigos, t. y. 2017-04-19.

Pranešimas apie artėjančią antidempingo priemonių galiojimo pabaigą Vyno rūgščiai iš Kinijos (2016/C 329/05)

2016-09-07 Komisija pranešė, kad, jeigu nustatyta tvarka nebus inicijuota peržiūra, produktui – „Vyno rūgštis“, kurio

kilmės arba eksporto šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, antidempingo muitas, pagal Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 349/2012, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai (OL L 110, 2012 4 24, p. 3), nustos galioti 2017-04-25. Sąjungos gamintojai gali pateikti rašytinį prašymą atlikti peržiūrą. Prašyme turi būti pateikiama pakankamai įrodymų, kad yra tikimybė, jog pasibaigus priemonių galiojimui dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Prašymas pateikiamas Europos Komisijos Prekybos generaliniam direktoratui (European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1049 Brussels, Belgium) ne vėliau kaip likus 3 mėnesiams iki priemonių galiojimo pabaigos, t. y. 2017-04-25.

Pranešimas apie antidempingo priemonių galiojimo pabaigą žiediniams segtuvų mechanizmams iš Tailando (2016/C 329/06)

Paskelbus pranešimą apie artėjančią priemonių galiojimo pabaigą ir nepateikus prašymų atlikti peržiūrą, Komisija praneša, kad tam tikriems žiediniams segtuvų mechanizmams, kurių kilmės arba eksporto šalis yra Tailandas, nustatytas antidempingo muitas, pagal Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 792/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muto, nustatyto tam tikriems importuojamiems Tailando kilmės žiedinių segtuvų mechanizmams, surinkimas (OL L 204, 2011 8 9, p. 11), nustoja galioti 2016-08-10.

Dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotoje nomenklatūroje

2016-09-07 priimtas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1645 dėl produkto naudojamo poligrafijos pramonėje kaip adhezyvas klasifikavimo Kombinuotoje nomenklatūroje. Netaisyklingos formos, plokščių, rudų, kietų nuolaužų (apie 2 mm storio) arba drožlių pavidalo produktas, pagamintas iš (masės %): pušies saku (dar vadinamų talo alyvos kanifolija arba kanifolija) apie 58–69, maleino rūgšties anhidrido apie 1–4, įvairių fenolių apie 11–24, formaldehido apie 5,5–9, pentaeritritolio apie 7–12. Produktas gaunamas vykdant daugiapakopį procesą, kuris pradedamas kanifolijos ir maleino rūgšties anhidridą paverčiant kanifolijos aduktu. Pridėjus magnio oksido, kuris tolesnėse reakcijose veikia kaip katalizatorius, fenolių ir formaldehido susidaro polimerizuota derva. Galiausiai laisvos dervos karboksilo grupės esterinamos pridėjus pentaeritritolio. Klasifikuojama vadovaujantis KN 1, 3 a punktu ir 6 bendrąja aiškinimo taisykle bei KN kodus 3909 ir 3909 40 00 atitinkančiais prekių aprašymais. Remiantis 3 BAT a punktu, produktas nelaikytinas adhezyvu, daugiausia sudarytu iš polimerų, priskiriamų 3901–3913 pozicijoms, ir nepriskirtinas 3506 pozicijai, nes 3909 pozicijoje jis aprašytas tiksliau. Gaminant kanifolijos darinius, kanifolijos aduktas esterinamas etilenglikoliu, gliceroliu arba kitu polihidroksiliniu alkoholiu (taip pat žr. Suderintos sistemos paaiškinimų 3806 pozicijos paaiškinimų D dalies I grupės 7 punktą). Tačiau nagrinėjamo produkto atveju prieš esterinant polihidroksiliniu alkoholiu (šiuo atveju pentaeritritoliu), vyksta polimerizacijos reakcija su fenoliu ir formaldehidu. Todėl jis nelaikytinas kanifolijos dariniu ir nepriskirtinas 3806 pozicijai. Tarpinio polimerizacijos produkto molekulinė masė yra apie 5 000–30 000 g/mol. Vėliau jo laisvos karboksilo grupės esterinamos pridėdant pentaeritritolio ir, susidarius kryžminėms jungtimis, molekulinė masė padidėja iki apie 100 000 g/mol. Taigi gautas produktas yra 39 skirsnii priskirtinas polimeras, kuris nuo 3806 pozicijai priskiriamų kanifolijos aduktų ir darinių skiriasi savo didele molekuline mase. Todėl jis laikytinas fenolio derva priskiriant KN kodą 3909 40 00. Šio reglamento nuostatų neatitinkančia privalomąja tarifine informacija, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 952/2013 34 str. 9 d., galima remtis dar 3 mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Reglamentas galioja nuo 2016-10-04.

Įrodinėjimo pareigos muitų ginčuose dėl prekių kilmės

Rubrika: Straipsniai



Jonas Sakalauskas
Advokatų kontoros SORAINEN advokatas

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė penkių teisėjų kolegija 2016 m. rugsėjo 1 d. pateikė išaiškinimus dėl prekių kilmės įrodinėjimo ir lengvatinės kilmės nustatymo sąlygų, taip pat dėl A formos kilmės sertifikatų galiojimo bei muitų išieškojimo išimčių praėjus daugiau kaip 3 metams nuo skolos atsiradimo dienos.

Muitų išieškojimas praėjus daugiau kaip 3 metams nuo skolos atsiradimo

Teismas išaiškino, jog antidempingo maito bei importo muitų skola gali būti apskaičiuojama importuotojui nuo prekių deklaravimo dienos praėjus daugiau kaip 3 metams nepaisant to, jog importuotojas nevykdė baudžiamosios veikos ir jam nėra pateikti įtarimai. 3 metai yra Bendrijos muitinės kodekso (BMK) nustatytas muitų išieškojimo senaties terminas. Vis dėlto, teismas pabrėžė ir muitinės pareigą užtikrinti teisinio saugumo principą siekiant taikyti BMK išimtį dėl skolos senaties. Pasak teismo, muitinė negali apsiriboti abstrakčiu senaties netaikymo prielaidų konstatavimu. Muitinei siekiant taikyti BMK išimtį, ji turi pateikti teisės normomis ir objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis pagrįstą vertinimą, nurodant veikas, atskiedžiant priežastinį ryšį su muitinės skolos atsiradimu bei įvardijant teisės aktuose įtvirtintas nuostatas, numatančias aptariamą atsakomybę už atitinkamas veikas.

Ginčas, kuriame buvo pateiktas šis išaiškinimas, kilo dėl teritorinės muitinės atlikto bendrovės patikrinimo ir paskaičiuotų antidempingo maito ir susijusių mokesčių. Bendrovė iš Tailando į Europos Sąjungą (ES) importavo prekes. Prekių muitinio įforminimo metu buvo deklaruota Tailando prekių kilmė, pateikti preferenciniai A formos kilmės sertifikatai. Importuotoms prekėms buvo taikomas 0 proc. preferencinis maito tarifas.

Teritorinė muitinė, gavusi Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimo ataskaitą apie galimą iš Tailando eksportuojamų prekių kilmės klaidingumą siekiant išvengti antidempingo maito prekėms iš Kinijos, atliko pakartotinį bendrovės patikrinimą. Po pakartotinio patikrinimo buvo atsisakyta pripažinti A formos kilmės sertifikatus, taip pat buvo paskaičiuoti antidempingo maitai, importo maitai ir kiti mokesčiai.

Muitinė teigė, kad dėl prekių importo yra pradėtas ikiteisminis tyrimas, todėl ji gali taikyti BMK numatytą senaties termino išimtį. BMK numato, jog jeigu priežastis, dėl kurios atsirado muitinės skola, buvo veiksmas, dėl kurio galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, pranešimas apie skolos sumą gali būti pateikiamas ir pasibaigus 3 metų laikotarpiui.

Teismas iš dalies patenkino bendrovės apeliacinį skundą ir panaikino centrinio mokesčių administratoriaus ir pirmosios instancijos teismo sprendimus.

OLAF ataskaitos juridinė galia

Vertinant klausimą dėl OLAF atlikto patikrinimo teisinės galios, teisėjų kolegija patvirtino formuojamą praktiką, jog OLAF ataskaita neturi jokios juridškai privalomos galios kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, tačiau joje pateikiami duomenys yra laikytini vienu iš įrodymų šaltinių, kurie yra vertinami ginčą nagrinėjant teisme.

Vadovaujantis teisėjų kolegijos pateiktais išaiškinimais, muitinė, gavusi OLAF ataskaitą, neturi pareigos visais atvejais atlikti savarankiškus patikrinimo veiksmus, siekiant patikrinti ar patvirtinti ataskaitoje pateiktą informaciją. Kita vertus, muitinė privalo atlikti savarankišką patikrinimą, jeigu ataskaitoje pateikti duomenys, kuriais grindžiama mokestinė prievolė importuotojui, yra priešaringi ar keliantys abejonių dėl jų teisingumo.

Neretai OLAF ataskaitoje pateikiamos išvados ir rekomendacijos dėl mokesčių išieškojimo neatitinka joje pateiktų duomenų arba surinkti duomenys būna nevisapusiški, priešaringi ar nepakankami OLAF išvadoms pagrįsti, pavyzdžiui:

- vertinami vieno tiekimo dokumentai, tačiau išvados daromos apie kelis metus vykusį eksportą į ES;
- yra neatitikimai tarp eksporto ir importo dokumentų, tačiau teigiama buvus prekių kilmės taisyklių pažeidimams;
- nevertinami įrodymai, kurie patvirtina, jog eksportuotojas realiai vykdė prekių gamybą ir teigiama ir pan.,

Tikėtina, kad toks teismo pateiktas išaiškinimas suteiks daugiau teisinio saugumo ir aiškumo Lietuvos importuotojams.

A formos kilmės sertifikatų autentiškumas ir prekių kilmės patikrinimas

Muitinės procedūrų įforminimo metu muitinei atsisakant pripažinti prekių kilmės sertifikatus, nors sertifikatus išdavusios valstybės nėra jų panaikinusios ar kitaip paneigusios, neretai kyla ginčų tarp importuotojų ir muitinės.

Išplėstinė teisėjų kolegija patvirtino, jog muitinė privalo kreiptis į A formos kilmės sertifikatą išdavusią instituciją dėl sertifikato autentiškumo ir prekių kilmės patikrinimo. Tačiau muitinė, laikydama teisės aktų nuostatų, gali atsisakyti taikyti lengvatinius muitų tarifus, jeigu sertifikatus išdavusios valstybės kompetentinga institucija per nustatytus terminus nepateikia atsakymų į muitinės paklausimus arba pateiktu atsakymu nėra pašalinamos muitinei kilusios pagrįstos abejonės dėl prekių kilmės. Taigi neatlikus sertifikatų patikrinimo, muitinė negali automatiškai nepripažinti importuotojų pateikiamų preferencinių (lengvatinių) kilmės sertifikatų. Minėtoje byloje teisėjų kolegija pažymėjo, jog tuo atveju, kai sertifikatus išdavusių institucijų atlikto patikrinimo rezultatai neleidžia patvirtinti prekių kilmės, importuotojui, o ne muitinei, tenka pareiga įrodyti, jog importuotoms prekėms taikomi lengvatiniai muitai.

Aptariamoje byloje teismas taip pat vertino prekių kilmės nustatymo klausimą antidempingo muitų taikymo atveju. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje yra išaiškinta, jog taikydama antidempingo mokestį, muitinė privalo įrodyti prekės kilmės šalį ir tai pagrįsti atitinkamais faktais. Aptariamoje byloje išplėstinė teisėjų kolegija palaikė tokią praktiką ir pabrėžė, kad muitinė gali nustatyti prekių tikrąją kilmę ir remiantis OLAF ataskaitose pateiktais duomenimis. Tačiau teismas išaiškino, jog muitinė turi atlikti papildomus įrodymų rinkimo veiksmus, jeigu turimų duomenų (įskaitant OLAF ataskaitą) nepakanka ar šie duomenys yra priešaringi. Taigi antidempingo muitų atveju darydama išvadą dėl tikrosios prekių kilmės, muitinė turi nurodyti konkrečius faktus, o ne abstrakčius apsvaistymus.

Šie teismo išaiškinimai patvirtina, jog muitinė negali nustatyti antidempingo muitų remdamasi vien OLAF ataskaitomis, prekių tikroji kilmė turi būti nustatyta remiantis įrodymais ir kitais objektyviais duomenimis, o ne ataskaitose pateikiamais apibendrinimais.

Dažnai ginčai su muitine dėl lengvatinės prekių kilmės ar antidempingo muitų taikymo kyla todėl, kad importuotojas neturi galimybių iš užsienio institucijų gauti dokumentų, susijusių su eksportuotojo veikla, prekių gamybos procesais, žaliavų įsigijimu ir prekių eksportu. Šie duomenys padeda įvertinti ir nustatyti ar eksportuotojo (gamintojo) atliktos prekių gamybos operacijos suteikia teisę taikyti lengvatinius muitus ir / arba išvengti antidempingo muitų. Todėl labai svarbu iki prekių tiekimo momento atidžiai įvertinti situaciją ir atlikti riziką mažinančius veiksmus.

Deklaraciją papildantys dokumentai

Rubrika: Straipsniai



Jurgita Stanienė

UAB "Muita" Muitų teisės skyriaus vadovė

www.muita.lt : muitinės tarpininkai, auditas, konsultacijos, mokymai

Skaitytoja teiraujasi: kokius dokumentus reikia pateikti muitinei deklaruojant prekes; ką daryti tuo atveju, jei prekių deklaravimo metu turimi ne visi dokumentai – ar yra galimybė pateikti juos muitinei vėliau, po prekių išleidimo; kiek laiko įmonė privalo saugoti muitinės dokumentus. Leidinyje esame rašę šia tema, tačiau verta atnaujinti žinias remiantis naujuoju Sąjungos muitinės kodeksu.

Pasirinktai muitinės procedūrai įforminti dažniausiai pateikiama standartinė muitinės deklaracija, užpildyta taikant atitinkamą procedūrą reglamentuojančias nuostatas, kaip tai numatyta Sąjungos muitinės kodekso (Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, 2013-10-09), toliau – **SMK**, 162 straipsnyje. Deklaracijos pateikimo muitinei metu deklarantas turi turėti deklaraciją papildančius dokumentus, būtinus deklaruojamų prekių muitinės procedūros įforminimui atlikti.

Muitinės atliekamas tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, grindžiamas rizikos analize remiantis nacionaliniu, Sąjungos arba tam tikrais atvejais tarptautiniu lygiu nustatytais kriterijais. Taikant rizikos valdymo priemones muitinė gali tikrinti prekes, imti jų pavyzdžius, tikrinti deklaracijoje pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą, taip pat, ar egzistuoja dokumentai ir ar jie autentiški, tikslūs ir galiojantys.

Kadangi prekių deklaravimo muitinei metu muitinės deklaracijų įforminimas vykdomas elektroninėmis priemonėmis, dokumentai muitinei pateikiami, kai to reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus arba kai jų reikia muitiniam tikrinimui atlikti (SMK 163 str. 2 d.).

Muitiniam tikrinimui atlikti reikalingi dokumentai

Priklausomai nuo prekių deklaravimo pasirinktai muitinės procedūrai formalumų reikalavimų ir taisyklių, procedūros įforminimo metu muitinė gali pareikalauti pateikti dokumentus, nurodytus deklaracijos 44 langelyje. Pavyzdžiui, muitinei vertei pagrįsti būtina pateikti su deklaruota sandorio verte susijusią sąskaitą faktūrą. Kilus abejonėms, muitinė turi teisę pareikalauti papildomų dokumentų – prekių pirkimo sutarties, mokėjimo pavedimo kopijos bei kitų.

Kilmės dokumentai. Jeigu pagal muitų teisės aktus prekių kilmė nurodoma muitinės deklaracijoje, muitinė gali reikalauti, kad deklarantas įrodytų prekių kilmę. Muitinė taip pat gali, kilus pagrįstoms abejonėms, reikalauti bet kokių papildomų įrodymų, patvirtinančių, kad prekių kilmė nurodyta pagal atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose

nustatytas taisyklės. Pavyzdžiui, kartu su patvirtinto eksportuotojo kilmės deklaracija prekėms iš Korėjos muitinė gali paprašyti pateikti tiesioginio transportavimo sąlygos išpildymo dokumentus. Taip pat muitinė gali pareikalauti, kad būtų pateiktas kilmės įrodymo vertimas ir, kad prie importo deklaracijos būtų pridėtas importuotojo pareiškimas, kurį pateikdamas jis patvirtina, kad produktai atitinka šiam kilmei taikyti būtinas sąlygas.

Kiti muitiniam įforminimui reikalingi dokumentai. Muitinė gali pareikalauti ir kitų Sąjungos teisės aktais numatytų dokumentų: leidimų, licencijų, sertifikatų, pažymų ir taip toliau.

Supaprastintas deklaracijas papildantys dokumentai

Jeigu, turint muitinės leidimą, prekėms muitinės procedūros įforminamos naudojant supaprastintas deklaracijas, asmuo gali nepateikti deklaracijoje tam tikrų duomenų arba neturėti tam tikrų papildančių dokumentų. Vėliau, per konkretų laikotarpį pateikiamos papildomos deklaracijos, o deklaraciją papildančius dokumentus, kurių trūko teikiant supaprastintą deklaraciją, deklarantas turi turėti ne vėliau kaip per 10 dienų nuo papildomos deklaracijos pateikimo.

Tuo atveju, kai muitinei teikiama apibendrinta, periodinė arba suvestinė deklaracija, papildančius dokumentus deklarantas turi turėti per papildomos deklaracijos pateikimo laikotarpį.

Tinkamai pagrįstais atvejais muitinė gali nustatyti ilgesnį laikotarpį, per kurį turi būti užtikrinamas deklaraciją papildančių dokumentų prieinamumas. Šis laikotarpis neturi viršyti 120 dienų nuo prekių išleidimo.

Kai deklaraciją papildantys dokumentai yra susiję su muitine verte, tinkamai pagrįstais atvejais muitinė gali nustatyti ilgesnį laikotarpį, atsižvelgdama į SMK 103 str. 1 dalyje nurodytą senaties terminą, kuris numato, kad skolininkui apie skolą muitinei nebepranešama praėjus trejiems metams nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei.

Dokumentų saugojimas

Kaip žinoma, pagal Sąjungos muitinės kodekso 48 straipsnį, po prekių išleidimo muitinė gali tikrinti deklaracijose pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą, deklaraciją papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą, galiojimą, o kartais ir jų egzistavimą. Todėl teisės aktai reglamentuoja visos šios informacijos saugojimo terminus, kad muitinė galėtų patikrinti duomenis.

Sąjungos muitinės kodekso 51 straipsnis numato dokumentų ir kitos informacijos saugojimo terminus. Suinteresuotasis asmuo dokumentus ir informaciją, reikalingus muitiniam tikrinimui atlikti, privalo saugoti ne trumpiau 3 metus.

Konkrečių muitinės procedūrų atveju dokumentų saugojimo laikotarpio pradžia pradedamas skaičiuoti skirtingai:

- išleidimo į laisvą apyvartą ar eksporto procedūrai įformintų deklaracijų ir dokumentų – nuo metų pabaigos, kai buvo priimtos muitinės deklaracijos;
- galutinio vartojimo procedūros atveju – nuo metų pabaigos, kai prekės nustojo būti muitinės priežiūros objektu;
- kitų procedūrų ar laikino saugojimo atveju – nuo metų pabaigos, kada procedūra buvo pripažinta įvykdyta arba baigėsi laikinasis saugojimas.

Tačiau, jeigu pateikiamas skundas arba pradedamas bylos nagrinėjimas teisme, dokumentai ir informacija saugomi iki nurodyto laikotarpio arba iki teismo nagrinėjimo pabaigos priklausomai kuri data yra vėlesnė.

Muitinė skolą išieškoti gali už nesumokėtus muitus per 3 metus nuo skolos atsiradimo dienos. Tačiau jeigu skolos atsiradimo priežastimi buvo veiksmas, dėl kurio galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, pranešimo apie skolos atsiradimą laikotarpis pratęsiamas pagal nacionalinę teisę. Tai reiškia, kad ir dokumentai turi būti saugomi ilgesnį laikotarpį.

Lietuvos Respublikos Muitinės įstatymo 32 straipsnyje numatyta, kad dokumentai, susiję su importo ir eksporto operacijomis, turi būti saugomi 8 kalendorinius metus. Bendrųjų dokumentų saugojimo taisyklės numato, kad ūkinę operaciją ar ūkinį įvykį patvirtinantys apskaitos dokumentai (sąskaitos faktūros, mokėjimo pavedimai, avanso apyskaitos, kasos pajamų ir išlaidų orderiai ir kita) turi būti saugomi 10 metų.

Primename, kad bet kuris asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujantis atliekant muitinės formalumus arba muitinį tikrinimą, muitinės prašymu per nustatytą terminą tinkama forma turi pateikti jai visus būtinus dokumentus bei informaciją ir suteikti visą tiems formalumams arba tikrinimui atlikti būtiną pagalbą.

Prekės klasifikavimas, kai nei vienas iš jos komponentų nenulemia prekės esminio požymio

Rubrika: Teismų praktika



Andrius Košel

Vyresnysis teisininkas, advokatų profesinė bendrija "SPC legal"

Šiame straipsnyje aptarsime aktualų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, kuriame aptariama tarifinio klasifikavimo problematika tais atvejais, kai pagrindinį požymį nulemia visi mišinio komponentai ir nė vienas atskiras jo komponentas negali būti laikomas medžiaga, nulemiančia prekės esminį požymį bei prievolė deklaruojančiam asmeniui tiksliai nurodyti medžiagos, kurios mišinyje yra daugiausia, procentinį kiekį.

Faktinės bylos C-286/15 aplinkybės

Prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Valsts Ieņēmumu dienests* (Latvijos mokesčių administratorius) ir SIA „Latvijas propāna gāze“ ginčą dėl mokėtinų muitų importavus iš Rusijos į Latviją suskystintas naftos dujas (**SND**).

Iš ESTT pateiktų dokumentų matyti, kad *Latvijas propāna gāze* iš Rusijos į Latviją 2009 m. kovo 20 d. - 2010 m. sausio 15 d. laikotarpiu importuotas SND priskyrė prie 2711 19 00 tarifinės subpozicijos ir dėl to joms taikė importo maito mokestį, kurio tarifas buvo 0 % prekės muitinės vertės.

Mokesčių administratorius, remdamasis bendrovės dokumentuose esama informacija, nusprendė, kad šių SND pagrindinės sudedamosios dalys buvo propanas ir butanas; kadangi propano šiose SND buvo daugiausia, jis jas priskyrė prie 2711 12 97 tarifinės subpozicijos.

Kaip nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagrindinėje byloje nagrinėjamosiose SND yra metano, etano, etileno, propano, propeno, butano ir buteno. Tačiau šių SND kokybės sertifikate (Kokybės sertifikatas), kurį išdavė gamintojas, t. y. AAS „Gazprom“, įsteigta Orenburge (Rusija), nurodytas ne kiekvienos šios sudedamosios dalies procentinis dydis atskirai (kalbant apie tankį), bet bendras metano, etano ir etileno kiekis (0,32 % šių SND

tankio), bendras propano ir propeno kiekis (58,32 %) ir bendras butano ir buteno kiekis (ne daugiau kaip 39,99 %).

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagrindinėje byloje Rygos technikos universitetas pateikė nuomonę, kad, atsižvelgiant į Kokybės sertifikatą, buvo neįmanoma nustatyti, kad tik viena iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų SND sudarančių medžiagų lemia šių dujų, kaip energijos šaltinio, esminį pobūdį, t. y. jos šilumingumą ir perteklinį slėgį. Remiantis šia nuomone, propanas ir propenas sukuria šių SND perteklinį slėgį mišinyje, tačiau jų šilumingumą kartu lemia visi šių dujų komponentai.

Mokesčių administratorius nusprendė, kad byloje nagrinėjamos SND turėjo būti klasifikuojamos taikant Bendrųjų 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo redakcijos, išdėstytos 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (EB) Nr. 927/2012, I priede pateikto Bendrojo muitų tarifo Kombinuotosios nomenklatūros (**KN**) aiškinimo taisyklių 2 taisyklės b punktą, 3 taisyklės b punktą ir 6 taisyklę pagal medžiagą, lemiančią jų esminį požymį.

Mokesčių administratorius nusprendė, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis medžiaga, kuri nulemia prekės esminį požymį, yra ta, kurios procentinis kiekis sudaro didžiausią tankio dalį. Tada pažymėjęs, kad atsižvelgiant į kokybės sertifikatą pagrindinėje byloje nagrinėjamos SND prilygo СПБТ tipo suskystintoms dujoms (SPBT) ir kad, vadovaujantis Rusijos nacionalinio standartu ГОСТ 20448-90 (GOST 20448-90), СПБТ (SPBT) tipo suskystintomis dujomis gali būti laikomos dujos, kurių pagrindiniai komponentai yra propanas ir butanas, šis administratorius padarė išvadą, kad šios dvi medžiagos lėmė šių SND esminį požymį ir kad kiti komponentai, t. y. metanas, etanas, etilenas, propenas ir butenas, negalėjo pakeisti šio esminio požymio.

Latvijas propāna gāze dėl šio mokesčių administratoriaus sprendimo pateikė ieškinį *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas).

Pagrindinėje byloje *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas) pažymėjo, kad mokesčių administratorius nenurodė, kuris pagrindinėje byloje nagrinėjamų SND požymis buvo esminis, ir neįrodė, kad propanas ar butanas turėjo būti laikomas medžiaga, lemiančia jų tokį požymį. Tuo tikslu šis teismas iš pradžių pabrėžė, kad Kokybės sertifikate atskirai nenurodyti atitinkami propano ir butano, kurie yra šių SND sudedamosios dalys, procentiniai dydžiai, o toliau rėmėsi Rygos technikos universiteto nuomone, kad buvo neįmanoma nustatyti, kuri iš šių SND sudedamųjų dalių pati viena gali lemti jų esminį požymį. Teismas, išnagrinėjęs *Latvijas propāna gāze* pateiktus SND, kurių tam tikrais atvejais buvo įsigyta Lietuvoje, Kokybės sertifikatus, padarė išvadą, kad galėjo pasitaikyti atvejų, kai SND sudėtyje propeno buvo daugiau nei propano.

Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuriam mokesčių administratorius pateikė kasacinį skundą, iš pagrindinės bylos aplinkybių matyti, kad, net darant prielaidą, jog propanas yra (kalbant apie tankį) sudedamoji dalis, kurios SND yra daugiausia, būtent skirtingi šių SND komponentai bendrai lemia šių dujų, kaip energijos šaltinio, šilumingumą. Todėl šis teismas abejoja dėl to, ar pagrįsti Latvijos mokesčių administratoriaus argumentai, kad medžiaga, kurios proporcija pagal procentinį dydį yra didžiausia, lemia atitinkamų SND esminį požymį, ir priduria, kad, jei tokie argumentai būtų atmesti, SND, kurių sudėtyje daugiausia yra propano ar butano, visada turėtų būti priskiriamos prie 2711 19 00 tarifinės subpozicijos, kurios atveju taikomas importo mokesčio tarifas, kurį sudaro 0 % muitinės vertės.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, iš Reglamento Nr. 2454/93 218 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad jei asmuo pageidauja importuoti SND ir jas klasifikuoti taip, kad jam būtų taikomas palankesnis importo muto tarifas, jis importuodamas privalo atitinkamai muitinei pateikti įrodymų, kurie išsklaidytų abejones dėl tokio klasifikavimo pagrįstumo. Nagrinėjamu atveju šis teismas pabrėžia, kad svarbu išsiaiškinti, ar pagal minėtą nuostatą SND, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, importuotojas turi pareigą tiksliai nurodyti medžiagos, kurios šiose SND yra daugiausia, procentinį kiekį.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, *Augstākās tiesa, Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiasis Teismas, Administracinių bylų skyrius) nutarė sustabdyti bylą ir pateikti ESTT šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar 2 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punktas ir 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punktas turi būti aiškinami taip, kad jei prekės (SND) pagrindinį požymį nulemia visi dujų mišinio komponentai ir nė vienas atskiras jų komponentas negali būti laikomas medžiaga, nulemiančia prekę esminį požymį, reikia preziumuoti, kad tokia medžiaga, nulemianti prekę esminį požymį, kaip tai suprantama pagal 3 taisyklės b punktą, yra ta, kurios mišinyje yra daugiausia?
2. Ar pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (Reglamentas) 218 str. 1 d. d. p. prekę (SND) deklaruojančiam asmeniui kyla pareiga tiksliai nurodyti medžiagas, kurios mišinyje yra daugiausia, procentinį kiekį?
3. Jei prekę deklaruojantis asmuo tiksliai nenurodo medžiagos, kurios mišinyje yra daugiausia, procentinio kiekio, ar dujoms, kurių sudėtyje bendras metano, etano ir etileno kiekis yra 0,32 %, bendras propano ir propeno kiekis – 58,32 % ir bendras butano ir buteno kiekis – ne daugiau kaip 39,99 %, turi būti taikomas Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros 2711 19 00 kodas, kurį taikė šioje byloje aptariamą prekę deklaravęs asmuo, ar 2711 12 97 kodas, kurį taikė *Valsts ieņēmumu dienests* (Latvijos mokesčių administratorius)?

ESTT išaiškinimai

Dėl pirmojo klausimo, susijusio su medžiagos, kuri nulemia esminį prekių požymį, nustatymu

Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių 2 taisyklės b punktas ir 3 taisyklės b punktas turi būti aiškinami taip, kad jei SDN esminį požymį nulemia visi jų komponentai ir jei nė vienas iš jų atskirai negali nulemti šių dujų esminio požymio, reikia preziumuoti, kad komponentas, nulemiantis šių SND esminį požymį, kaip tai suprantama pagal minėtos 3 taisyklės b punktą, yra tas, kurio procentinis kiekis sudaro didžiausią SND tankio dalį.

Pagal Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių 3 taisyklės b punktą „mišiniai, kombinuotos prekės, sudarytos iš įvairių medžiagų arba surinktos iš įvairių dalių, taip pat prekės, supakuotos į <...> rinkinius, <...> turi būti klasifikuojamos taip, tarsi jos būtų sudarytos tik iš medžiagų arba sudedamųjų dalių, kurios nulemia esminius prekių požymius, jeigu tokį kriterijų galima taikyti“.

Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamose SND yra metano, etano, etileno, propano, propeno, butano ir buteno. Remiantis Rygos technikos universiteto nuomone, kuria prašyme priimti prejudicinį sprendimą remiasi jį pateikęs teismas, buvo neįmanoma nustatyti, kad tik viena iš šių sudedamųjų dalių lemia šio produkto esminį pobūdį, t. y. jo šilumingumą ar perteklinį slėgį. Priešingai, iš šios nuomonės matyti, kad šio produkto šilumingumą lemia visi šių dujų mišinio komponentai kartu, o ne vienas atskiras komponentas.

Jeigu į šią mokslinę nuomonę būtų galima atsižvelgti, o tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ja remiantis būtų galima daryti išvadą, kad taikant Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių 3 taisyklės b punktą neįmanoma nustatyti, kuri SND sudaranti medžiaga lemia jų fizikines ir chemines savybes ir būtent jų šilumingumą.

Bet kuriuo atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad neįmanoma nustatyti tikslaus kiekvieno nagrinėjamų SND komponento kiekio, nes prekių kokybės sertifikate SND esančių dujų procentinis kiekis nurodytas pagal dujų grupes: pirmąją grupę sudaro metanas, etanas ir metilenas, antrąją – propanas ir propenas, trečiąją – butanas ir butenas.

Be to, atsižvelgiant į rašytinius įrodymus, susijusius su kitos kilmės SND įsigijimu, kuriuos aprašė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atrodo, kad grupėje, kurią sudaro propanas ir propenas, propeno kiekis gali būti didesnis už propano. Todėl negalima daryti prielaidos, kad, kai dujų grupę daugiausia sudaro propanas ir propenas, turėtų būti laikoma, kad propanas yra dominuojantis mišinio elementas.

Viena iš Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių yra 3 taisyklės c punktas, taikomas, kai prekės negali būti klasifikuojamos taikant 3 taisyklės a arba b punktus; tokios prekės turi būti priskiriamos prie pozicijos, kuri lygiaverčių pozicijų numeracijos požiūriu yra paskutinė.

Tuo remiantis darytina išvada, kad nebūtina remtis prielaida, kuria siekiama nustatyti medžiagą, nulemiančią mišinio esminį požymį.

Atsižvelgiant į visa tai, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių 2 taisyklės b punktas ir 3 taisyklės b punktas turi būti aiškinami taip, kad jei dujų mišinio, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamo SND, esminį požymį nulemia visi šio dujų mišinio komponentai ir dėl to neįmanoma nustatyti komponento, nulemiančio jo esminį požymį, ir bet kuriuo atveju neįmanoma nustatyti kiekvieno šių nagrinėjamo SND komponento tikslaus kiekio, negalima remtis prielaida, kad medžiaga, kuri nulemia prekės esminį požymį, kaip tai suprantama pagal šių taisyklių 3 taisyklės b punktą, yra ta, kurios procentinis kiekis mišinyje yra didžiausias.

Dėl trečiojo klausimo, susijusio su SND mišinio klasifikavimu

Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar tuo atveju, jeigu prekę muitinei deklaruojantis asmuo tiksliai nenurodo medžiagos, kurios SND, kaip antai nagrinėjamoje pagrindinėje byloje, kurių sudėtyje bendras metano, etano ir etileno kiekis yra 0,32 %, bendras propano ir propeno kiekis – 58,32 % ir bendras butano ir buteno kiekis – ne daugiau kaip 39,99 %, yra daugiausia, procentinio kiekio, ar KN turi būti aiškinama taip, kad šios SND turi būti priskiriamos prie 2711 19 00 subpozicijos kaip „Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai, suskystinti, kiti“, ar prie 2711 12 97 pozicijos kaip „Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai, suskystinti, propanas, kitas, skirtas kitiems tikslams: kiti“.

Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir palengvinti patikrinimus, lemiamas prekių tarifinio klasifikavimo kriterijus paprastai turi būti nustatomas pagal šių prekių objektyvias charakteristikas ir savybes, kaip jos apibrėžtos KN pozicijose ir skyriaus ar skirsnio pastabose. Šias objektyvias gaminių charakteristikas ir savybes turi būti įmanoma patikrinti atliekant muitinės formalumus.

Nagrinėjamo atveju KN 2711 12 subpozicijoje numatytas propanas. Vis dėlto, kaip matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą, net jei propanas yra dujos, kurių procentinis kiekis yra didžiausias prašymą priimti prejudicinį sprendimą aprašytose SND, negalima preziumuoti, kad šios dujos nulemia esminį SND požymį. Tai galioja ir kitoms šias SND sudarančioms dujoms, dėl to jų negalima priskirti nei prie 2711 13 subpozicijos („Butanas“), nei prie 2711 14 00 subpozicijos („Etilenas (etenas), propenas, butenas ir butadienas“).

Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo apibūdinto SND mišinio negalima klasifikuoti taikant Bendrųjų KN nomenklatūros aiškinimo taisyklių 3 taisyklės b punktą, reikia taikyti šių taisyklių 3 taisyklės c punktą (jis primintas šio sprendimo 28 punkte), pagal kurį prekė turi būti klasifikuojama pozicijoje, kuri lygiaverčių pozicijų numeracijos požiūriu yra paskutinė, t. y. nagrinėjamo atveju, kaip siūlo Komisija, priskiriant prie KN 2711 19 00 subpozicijos kaip „kitas suskystintas naftos dujas“.

Todėl į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad KN turi būti aiškinama taip, kad SND, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurių sudėtyje bendras metano, etano ir etileno kiekis yra 0,32 %, bendras propano ir propeno kiekis – 58,32 % ir bendras butano ir buteno kiekis – ne daugiau kaip 39,99 % ir iš kurių sudedamųjų medžiagų neįmanoma nustatyti komponento, nulemiančio jų esminį požymį, priskirtinos prie 2711 19 00 subpozicijos kaip „Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai, suskystinti, kiti“.

Dėl antrojo klausimo

Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar Reglamento 218 str. 1 d. d p. reikia aiškinti taip, kad pagal jį SND, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, deklaruojančiam asmeniui kyla pareiga tiksliai nurodyti medžiagas, kurios šiose SND yra daugiausia, procentinį kiekį.

Kaip matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą, kad kai SND, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, sudaro kelios medžiagos, negalima daryti prielaidos, jog ta, kurios procentinis dydis yra didžiausias, nulemia šių SND esminį požymį.

Be to, kaip matyti iš atsakymo į trečiąjį klausimą ir kaip siūlo Komisija, tai, kad konkrečiai nenurodytas SND, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, procentinis kiekis, netrukdo taikyti tarifinio klasifikavimo taisyklių.

Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento 218 str. 1 d. d p. turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį SND, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, deklaruojančiam asmeniui nekyla pareigos tiksliai nurodyti medžiagas, kurios šiose SND yra daugiausia, procentinio kiekio.

Prekės objektyvių požymių ir savybių, įskaitant išvaizdą, reikšmė klasifikuojant

Rubrika: Teismų praktika



Andrius Košel

Vyresnysis teisininkas, advokatų profesinė bendrija "SPC legal"

Kaip žinia, į Europos Sąjungą importuotų prekių muitinį klasifikavimą reglamentuoja 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo redakcijos, išdėstytos 2012 m. spalio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (EB) Nr. 927/2012, I priede pateikta Bendrojo muitų tarifo Kombinuotoji nomenklatūra (KN).

Pasitaiko dažni atvejai, kai prekių savininkai ir jų atstovai, deklaruodami prekes muitinės įstaigoms, susiduria su jų klasifikavimo sunkumais. Dėl prekių įvairovės, jų funkcionalumo ir pritaikomumo, prekės gali būti priskirtos prie vienos ar kitos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos (SS) pozicijos ir subpozicijos. Dažnu atveju tai turi įtakos tokių prekių apmokestinimui. Šiame straipsnyje aptarsime Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) aktualų sprendimą, kuris įtvirtina principus, pagal kuriuos turėtų būti nustatomas prekių tarifinis klasifikavimas.

ESTT 2016-06-09 sprendime byloje C-288/15, kuris įtvirtina principus, pagal kuriuos turėtų būti nustatomas prekių tarifinis klasifikavimas, kaip vienas iš požymių, apsprendžiančių tarifinį klasifikavimą nagrinėjama ir prekių išvaizda, jos reikšmė ir svarba, funkcionalumo ir sudedamųjų dalių, nulemiančių esminius požymius, kontekste.

Faktinės bylos aplinkybės

Medical Imaging Systems GmbH (**MIS**) pateikė Centrinei Miuncheno muitinei deklaraciją ir paprašė išleisti į laisvą apyvartą iš Jungtinių Amerikos Valstijų importuotas „Xenolite NL 8250“ modelio apsaugos nuo radiacijos prekes (**Prekės**). Deklaracijoje MIS priskyrė Prekes prie KN 6211 33 10 00 0 subpozicijos. Muitinė nustatė sumokėti 12% importo muitą, taikytiną prie minėtos KN subpozicijos priskirtoms prekėms.

MIS pateikė administracinį skundą, iš esmės prašydama panaikinti sprendimą ir Prekes priskirti prie KN 8110 90 00 subpozicijos.

Pažymėtina, kad Prekės buvo apsaugos nuo radiacijos apsiaustai, kurių ir išorinė, ir vidinė pusės pagamintos iš maždaug 0,2 mm storio vienspalvio 100 % iš sintetinių cheminių pluoštų (poliesterio ir poliamido) išausto audinio. Vidinį sluoksnį daugiausia sudaro stibis (pagal svorį jo dalis siekia maždaug 60 %), taip pat kiti elementai su polimeru, kuris atlieka pagrindinę funkciją. Berankoviai apsiaustai siekia kelius, yra su apvalia iškirpte be apykaklės ir įsiūtais paminkštintais pečiais. Priekinės dalys viena kitą visiškai dengia, viršutinė dalis užsegama kibiomis juostelėmis dešinėje pusėje prie peties. Be to, viršutinėje dalyje krūtinės lygyje prisiūta spalvoto audinio kišenė. Šiose Prekėse taip pat yra netaurus metalo raktų žiedas, pritvirtintas prie į kilpą sunertos ir į iškirptės apvado juostelę įsiūtos juostos. Aptariami apsiaustai skirti asmenims apsaugoti nuo rentgeno spinduliuotės vykdant savo profesinę veiklą.

Pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateiktą informaciją MIS nurodė, kad Prekes sudaro įvairios sudedamosios dalys, tarp jų vyrauja stibis, kuris, atsižvelgiant į įvairių sudedamųjų dalių naudojimą ir vertę, nulemia prekės požymius. Iš tiesų be stibio šios prekės negalėtų atlikti savo funkcijos – apsaugoti nuo rentgeno spinduliuotės. Prekių išvaizda nėra lemiamas ir svarbus veiksnys, nes jos sudarytos iš įvairių sudedamųjų dalių. Todėl, MIS manymu, Prekės turi būti priskirtos prie KN 8110 90 00 subpozicijos.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jo nagrinėjamo ginčo sprendimas priklauso nuo to, ar, siekiant priskirti prekę prie KN 6211 33 10 00 0 subpozicijos, yra svarbu tik atitinkamos prekės išvaizda ir paskirtis, ar turi būti atsižvelgiama į prekės sudedamąją dalį, kuri nulemia jos esminius požymius.

Minėto teismo teigimu, Prekės priskiriamos prie KN 6211 33 10 00 0 subpozicijos, atsižvelgiant į jų objektyvias savybes, išvaizdą ir joms būdingą paskirtį. Be to, jis nurodo, kad KN 6211 pozicija yra tiksliausiai prekę aprašanti pozicija, todėl jai turi būti teikiama pirmenybė, palyginti su bendriau prekę aprašančiomis pozicijomis. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl šioje byloje nagrinėjamų prekių priskyrimo prie KN 6211 33 10 subpozicijos, nes priskyrus prie šios subpozicijos būtų neatsižvelgiama į šių prekių vidinio sluoksnio medžiagą, būtent stibį, kuris sudaro apie 60% vidinio sluoksnio svorio ir dėl kurio atsiranda minėtų prekių apsaugos nuo radiacijos poveikis.

Būtent tokiais aplinkybėmis Miuncheno finansų teismas nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

Ar siekiant priskirti prekę prie Kombinuotosios nomenklatūros 6211 33 10 00 0 subpozicijos „Darbo ir specialieji drabužiai“ lemiamas veiksnys yra tik prekės išvaizda arba paskirtis, ar pagal 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punktą reikia atsižvelgti ir į sudedamąsias dalis, kurios nulemia esminius prekės požymius?

ESTT išaiškinimai

Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori išsiaiškinti, ar KN turi būti aiškinama taip, kad apsaugos nuo radiacijos apsiaustas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti priskirtas prie KN 6211 33 10 00 subpozicijos remiantis jo išvaizda arba paskirtimi, o gal klasifikuojant taip pat reikia atsižvelgti į apsaugos nuo radiacijos drabužio sudedamąsias dalis, kurios nulemia jo esminius požymius, kurie prireikus galėtų pagrįsti tokio drabužio priskyrimą prie kitos KN pozicijos, pirmiausia prie KN 8110 pozicijos.

Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir lengvesnę kontrolę paprastai prekių tarifinį klasifikavimą nulemiantį kriterijų reikia nustatyti atsižvelgiant į prekių objektyvius požymius ir savybes, išvardytus KN pozicijos ir skyriaus ar skirsnio pastabų formuluotėse.

Komisijos parengti KN paaiškinimai ir PPO parengtos SS aiškinamosios pastabos yra svarbūs aiškinant įvairių tarifų pozicijų apimtį, tačiau neturi privalomos teisinės galios.

Be to, prekės paskirtis taip pat gali būti objektyvus klasifikavimo pagal tinkamą poziciją kriterijus, jeigu ji būdinga šiai prekei, ir šį būdingumą galima įvertinti remiantis šios prekės objektyviais požymiais ir savybėmis. Prekės paskirtis yra tinkamas kriterijus tik tada, kai jos klasifikuoti neįmanoma remiantis tik objektyviomis savybėmis.

Taip pat reikia konstatuoti, kad KN 6211 33 10 subpozicija, kurios formuluotėje nurodomi „darbo ir specialieji drabužiai“, yra KN 6211 33 pozicijos, prie kurios priskiriami „sportiniai kostiumai, slidinėjimo kostiumai ir maudymosi kostiumėliai bei kelnaitės; kiti drabužiai“, pagaminti „iš cheminių pluoštų“, dalis.

Prie šio skirsnio priskiriami darbo ir specialieji drabužiai, kurie dėl bendros išvaizdos ir atitinkamų audinių, paprastai tvirtų ir nesiglamžančių, „akivaizdžiai skirti dėvėti vien tik arba daugiausia kitiems drabužiams arba asmenims pramoninėje, profesinėje ar buitinėje veikloje apsaugoti“. Tačiau tokia prekė, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagaminta iš cheminių pluoštų ir skirta dėvėti vien tik arba daugiausia spinduliuotės veikiamiems asmenims jų profesinėje veikloje apsaugoti, turi būti laikoma „darbo ir specialiuoju drabužiu“, kaip tai suprantama pagal 6211 33 10 00 0 subpoziciją, atsižvelgiant į šios prekės objektyvius požymius ir savybes, pirmiausia – į jos išvaizdą.

Šį aiškinimą patvirtina SS 62.10 aiškinamosios pastabos, kuriose nurodyta, kad „apsaugos nuo radiacijos skafandrai“, kurie pasiūti iš medžiagų, klasifikuojamų SS 5602, 5603, 5903, 5906 arba 5907 pozicijose, turi būti laikomi prie SS 62.10 pozicijos priskirtiniais „drabužiais“. Net jei pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės nėra pasiūtos iš medžiagų, klasifikuojamų SS 5602, 5603, 5903, 5906 arba 5907 pozicijose, iš minėtų aiškinamųjų pastabų galima daryti išvadą, kad apskritai apsaugos nuo radiacijos įranga, kuri turi drabužiui būdingus požymius ir objektyvias savybes, priskiriama prie įvairių KN pozicijų ir subpozicijų, susijusių su drabužiais.

Dėl klausimo, ar klasifikuojant prekę taip pat reikia atsižvelgti į prekės sudedamąsias dalis, nulemiančias jos esminius požymius, reikia priminti, kad šis kriterijus minimas 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punkte. Iš šios bendrosios aiškinimo taisyklės formuluotės matyti, kad ji apima atvejus, kai „prekes galima *prima facie* klasifikuoti dviejose arba daugiau pozicijų“.

Kai susidaro tokia situacija, būtina taikyti trečios bendrosios KN aiškinimo taisyklės a punktą, pagal kurį „pirmenybė teikiama tai pozicijai, kurioje prekė aprašyta tiksliausiai, lyginant su kitomis pozicijomis, kuriose ji aprašyta bendriau“. Tik tuo atveju, jei taikant šią taisyklę neleidžiama tam tikrų prekių tinkamai klasifikuoti, pirmiausia jei nėra specialiai joms klasifikuoti skirtos tarifinės pozicijos, būtina taikyti 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punktą ir klasifikuoti tokias prekes atsižvelgiant į „medžiagas arba sudėtines dalis, kurios nulemia esminius prekių požymius“.

Tačiau, yra specialiai Prekei klasifikuoti skirta pozicija, šiuo atveju t. y. KN 6211 pozicija, kuri apima KN 6211 33 10 00 0 subpoziciją.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė galimybę priskirti Prekę prie kitos KN pozicijos, visų

pirma prie KN 8110 pozicijos, tačiau iš šios pozicijos formuluotės akivaizdu, kad ji susijusi su „stibiu“ ir „stibio gaminiiais, įskaitant atliekas ir laužą“, o ne su tokiais drabužiais, kaip nagrinėjamos Prekės.

Tai, kad Prekė turi vidinį sluoksnį, daugiausia sudarytą iš stibio, kuris atlieka apsaugos nuo radiacijos funkciją, nepakanka siekiant ją laikyti stibio gaminiu, klasifikuojamu KN 8110 pozicijoje.

Iš tiesų, atrodo, kad KN 6211 33 10 00 0 subpozicija yra „prekę tinkamiausiai aprašanti pozicija“, kaip tai suprantama pagal 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės a punktą, ir jai turi būti teikiama pirmenybė, palyginti su kitomis pozicijomis. Todėl, siekiant nustatyti pagrindinėje byloje nagrinėjamos Prekės tarifinį klasifikavimą, nėra reikalo taikyti 3 bendrosios KN aiškinimo taisyklės b punkto, kuriame daroma nuoroda į „medžiagą arba sudėtinę dalį“, nulemiančią „esminius prekės požymius“.

Remdamasis šiais motyvais ESTT nusprendė:

KN turi būti aiškinama taip, kad apsaugos nuo radiacijos apsiaustas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti priskirtas prie KN 6211 33 10 00 subpozicijos dėl savo objektyvių požymių ir savybių, įskaitant, be kita ko, jo išvaizdą, nereikalaujant nurodyti sudedamųjų dalių, kurios nulemia esminius nagrinėjamos prekės požymius.

Prekių ženklavimas "Made in..."

Rubrika: Įdomu

Kokiais atvejais prekės ženklavimas užrašu „Made in...“ ir kokią įtaką šis ženklavimas turi muitinės procedūrų įforminimo metu?



Prekių arba jų pakuočių ženklavimas užrašu „Made in...“ paremtas 1887 m. priimtu Britų prekių ženklavimo aktu. Nuspręsta ženklinti britiškas prekes siekiant apsaugoti šalies ekonomiką. Pirkėjams turėjo būti sudaryta galimybė greitai atpažinti, kur prekė pagaminta. Buvo tikimasi, kad pirkėjai rinksis pirkti vietos gamintojų prekes, o ne iš kitų šalių importuojamas prekes. Tačiau lūkestis, kad importuojamos prekės nebus perkamos, išsipildė tik pavieniais atvejais.

Šiuo ženklavimu siekiama ir kitų tikslų, pavyzdžiui, ženklas „Made in Germany“ pirkėjams reiškia, kad prekės yra aukštos kokybės, nes jos pagamintos Vokietijoje.

Šiuo metu tarptautinėje prekyboje, kai yra įprasta prekių gamybą perkelti į kitas ekonomiškai naudingesnes šalis, vyrauja bendra nuostata, kad prekės šiuo ženklu ženklavamos tuomet, kai tai svarbu dėl tam tikrų esminių prekės savybių. Taip šis ženklavimas tarnauja vartotojų teisių apsaugos ir rinkodaros tikslais.

Tarptautiniame Madrido susitarime yra numatyta atsakomybė tais atvejais, jei ženklavimas neatitinka tikrovės. Nacionaliniai šalių teisės aktai taip pat numato atsakomybę už vartotojams teikiamos informacijos teisingumą.

Muitinė, įformindama muitinės procedūras, kreipia dėmesį į jai pateikiamų duomenų visumą. Jeigu atsitiktų taip, kad deklaracijoje būtų nurodyta viena prekės kilmės šalis, o užrašas ant prekės ar pakuotės „Made in...“ nurodytų kitą šalį, muitinei kiltų abejonė dėl deklaruojamos prekės kilmės šalies teisingumo. Muitinė paprašytų paaiškinti neatitikimo priežastis ir pagrįsti deklaracijoje nurodytos informacijos teisingumą.

Informacija apie leidinį



“Muitų teisė praktikams” leidžiamas kartą per mėnesį, iki sekančio mėnesio 1d. Skaitytojams siunčiamas elektroniniu paštu. Leidėjas UAB “Muita”, Nemuno g. 153, LT-93262 Klaipėda, tel. (46) 257150, el. p. info@muita.lt. Prenumerata ir daugiau informacijos www.muita.lt/lt/p/leidinys-muitu-teise-praktikams

Skaitytojų klausimai



Nerandate reikiamos informacijos ar atsakymo į klausimą? Susisiekite su mumis nurodytais kontaktais ir specialistai straipsnį Jums aktualia tema parengs artimiausiuose leidinio numeriuose.

Bendradarbiavimas



Norėtumėte leidinyje paskelbti savo straipsnį ar pranešimą? Susisiekite su mumis nurodytais kontaktais ir aptarsime bendradarbiavimo sąlygas.

e-Prenumerata

“Muitų teisė praktikams” 11 numerių prenumerata kainuoja 120 € be PVM. Užsakius prenumeratą, Jums bus atsiųsti visi laikotarpiai nuo 2016 m. sausio iki 2016 m. gruodžio išleisti “Muitų teisė praktikams” numeriai. Metinė prieiga prie visų leidinyje publikuotų straipsnių www.muita.lt/lt/p/e-leidinys papildomai kainuoja 79 EUR be PVM. Nemokamoje leidinio versijoje publikuojama dalis informacijos: muitų teisės aktų pakeitimų apžvalga, įdomūs faktai ir straipsnių įžanginės dalys. Jei ši leidinio versija į Jūsų elektroninį paštą buvo atsiųsta tiesiogiai leidėjo, prenumeruoti jos nebereikia - bus automatiškai pristatoma kiekvieną mėnesį. Atsisakyti prenumeratos galite paspaudę atitinkamą nuorodą gautame el. laiške.

Norėdami prenumeruoti leidinį, užpildykite www.muita.lt/lt/p/leidinys-muitu-teise-praktikams pateiktą prenumeratos formą arba susisiekite su mumis nurodytais kontaktais www.muita.lt/lt/p/kontaktai

Atsakomybė už leidinio turinį

Šiame leidinyje pateikta informacija yra bendro informacinio pobūdžio ir negali būti vertinama kaip teisinis patarimas, išvada ar konsultacija. Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su leidėjų nuomone.

© UAB „Muita“. Išimtinė teisė platinti leidinį „Muitų teisė praktikams“ priklauso UAB „Muita“. Mokama leidinio versija yra skirta tik ją teisėtai įsigijusiems asmenims. Platinti leidinio originalą ar jo kopijas parduodant, nuomojant, teikiant panaudai ar kitaip perduodant nuosavybėn arba valdyti galima tik gavus UAB „Muita“ sutikimą raštu. Atsakomybė už UAB „Muita“ teisių pažeidimą numatyta Lietuvos Respublikos teisės aktuose.